

O Z V Ě N Y

OBČASNÍK SBORU EVANGELICKÉ CÍRKVE V RŮŽDCE A NA BYSTRICCE

Pán Ježíš praví: „Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno.“

(Matouš 7, 7-8)

Milí přátelé, bratři a sestry,

dovolte mi, abych se s vámi podělil o čerstvou událost, kterou jsem zažil, když jsem jel teď v zářijové pondělí na pastorální konferenci do Pozděchova. Pršelo, byla bouřka, časově jsem to neodhadl, a tak jsem přijížděl se zpožděním. Začal jsem litovat, že asi nestihnou kázání Pavla Čmelíka. Ve chvíli, kdy jsem vystupoval z auta, tak navíc zrovna pršelo hodně intenzivně. Chtěl jsem přeběhnout na faru, ale všechny vchody byly uzavřeny. Pak jsem si vzpomněl, že v září vždy začínáme pastorálku bohoslužbou s Večeří Páně. A tak jsem v tom dešti oběhl kostel, ale byl také zavřený. V té chvíli uhodil velmi blízko blesk a já pomalu začal pochybovat, jestli jsem ve správný čas na správném místě. Jestli jsem si to nespletl. Obešel jsem kostel ještě zezadu a zkusil otevřít malé zadní dveře. Byly otevřeny. Vešel jsem a zrovna probíhalo první biblické čtení. Stihl jsem to.

Možná vám to přijde jako obyčejná věc, která se nám někdy stává. Já ovšem věřím, že Bůh je s námi i v těch neobyčejnějších věcech a že právě v takových jednoduchých příkladech k nám mluví. Stačí mít otevřené oči a uši, dívat se a naslouchat. Anebo taky hledat. Pán Ježíš nás k tomu vyzývá: „**Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno.**“ V modlitbě jsem **prosil** Pána, abych bohoslužbu stihl. Ovšem ne proto, abych vypadal dobře před druhými. Ale proto, že jsem toužil být nasycen Božím slovem. Bylo mi nakonec **dáno** v podstatě kompletní. **Hledal jsem a našel. Tlouct** jsem nemusel, **otevřeno** bylo. Ovšem opět jsem se mohl přesvědčit, že výzvy Božího slova a Boží zaslíbení stále platí. A jsem přesvědčený o tom, že každý kdo podnikne výše uvedené aktivity, tzn., prosí, hledá a tluče, že mu nakonec bude dáno, nalezne a bude mu otevřeno. Nikdy se nevzdávejte! To je mé poselství a má čerstvá zkušenost. Těch okolností a překážek proč to vzdát, bylo mnoho. Od toho, že se mi nechtělo ráno vstávat, že jsem

se necítil dobře, přes průtrže mračen, hromy a blesky na cestě. Přes zavřené dveře a přes mnohé pochybnosti...

Je před námi, bratři a sestry, nový školní rok. Rozbíhají se pravidelné aktivity. Srdce sboru bude bít jako při maratonu. U takového běhu je potřeba pravidelně dýchat. Dechem duchovního života v nás je modlitba. Jak pravidelně dýcháš? Jak moc se modlíš? Chci vás pozvat k modlitbách. Modlitba společně s Božím slovem a společenstvím církve, to je to nejdůležitější co potřebujeme a potřebuje to i náš sbor. Nevím, nakolik kdo z vás se modlí doma za své okolí a za činnosti sboru, to víte vy sami. V neděli při bohoslužbách se zpravidla modlím jen já, a to mi přijde škoda. Na večerní modlitební přichází jen ti nejvytrvalejší. Na skupince u Hrazdilů se modlíáme, na mládeži se chceme také modlit. Jako velmi cenné vnímám modlitby dětí v náboženství (dětská víra tomu dává váhu). Velmi si ale vážím také těch modlitebníků, kteří se pro stáří, nebo větší vzdálenost nemohou dostat mezi nás. Skrze modlitbu jste důležitou součástí Božího království a máte nemalý podíl na požehnání, které můžeme jako sbor sklízet. Nicméně přesto bych chtěl zdůraznit, abychom v modlitbách neochabovali, ale právě naopak. Abychom byli horliví. Žádné probuzení v historii nezačalo bez několikaletých vytrvalých modliteb. A to slovo vytrvalost někdy bolí. Snadnější je vzdát, snadnější je pohodlí, než modlitba. Avšak **každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno.** A neberme to jako ti, kteří máme tuto možnost to dělat, když budeme chtít. Berme to jako výzvu, ke které nás volá ten, kterého jsme nazvali svým Pánem.

Radek Hanák

FESTIVAL UNITED 2019 (22. – 24. 8.)

Jako každý rok se i letos konal multižánrový festival UNITED na Vsetíně. Festival, který opravdu v Kristu propojuje, proměňuje a povolává nejen mladé lidi a zároveň tvoří jednu velkou Boží rodinu. Letošním tématem byla „Srdeční záležitost“ a opět zde bylo na výběr velké množství seminářů, workshopů a kapel, a sama za sebe tedy můžu říct, že si každý mohl najít to své.

I tento rok organizátoři nezháleli a pozvali velkou škálu řečníků, kteří dokázali nejen mladé

lidi nasytit Božím slovem jak při hlavním programu, tak při samotných seminářích. Mezi ně bychom mohli zařadit například Jana Šedu, Aničku Sturzovou nebo také již stále řečníky jako jsou Kateřina Lachmanová, Lukáš Sztefek a další.. Co se týče hudební scény mohli jsme zde uslyšet jak české (Adonai, Way to go,...), tak i zahraniční křesťanské kapely jako jsou ESPÉ, BCC worship či zpěváka Martina Smitha (UK).

Ráda bych se ale zastavila u již zmiňovaného tématu festivalu a to „Srdeční záležitost“. Co je pro nás srdeční záležitostí? Je to pro nás celý život? Nebo jen jednotlivé věci, které nás dělají šťastnými? Na festivalu se každý člověk mohl vyjádřit a napsat na jednu z tabulí co je pro něj srdeční záležitost. Mohli jsme se dozvědět, že pro někoho je to vsetínský kebab, rodina, chvály nebo třeba samotný festival. Ráda bych ale citovala samotný popis letošního festivalu: „*Celý náš život je jedna velká srdeční záležitost. Záležitost našeho srdce. Dnešní doba je plná „toulavých srdcí“. Cítíme se prázdní, zmatení, hledáme, kam své srdce investovat. Existují dlaně, ve kterých by našemu srdci bylo nejlépe? Nejsou to dlaně toho, kdo nám vdechl život? To, kam své srdce dáme, určí celé naše směřování. Přestaňme si ho úpěnlivě držet ve svých rukou a nechejme se obměkčit. Když poznáme srdce Stvořitele, blíže poznáme i to své. Letošní festival bude o hledání místa, kam vkládáme své srdce, o tom, proč je zrovna Ježíš jeho nejlepším správcem. Prostě srdeční záležitost.*“

Kdybych měla mluvit sama za sebe, tak právě chvály jsou jednou z mých srdečních záležitostí. Je to pro mě právě jeden z momentů, kdy se člověk může setkat s Ježíšem v tváři v tvář. A myslím si, že ani tak nezáleží na tom, jak je píseň dlouhá, nebo stará, kdo ji napsal, ale spíš záleží na tom, jestli ji zpíváme celým srdcem. Proto jsem strašně ráda za to, kolik zní na festivalu chval, a že si člověk může vybrat ze spousty žánrů, a ponořit se tak do uctívání a modliteb.

I přesto, že tento festival byl plný křesťanů, tak jsme mohli být svědky toho, jak několik lidí přijalo Pána Ježíše do svého srdce. A tak se ptám i tebe, už víš jaká je tvoje srdeční záležitost? Obměkčil si už své srdce? Jestliže stále hledáš smysl života, neboj se přijmout Krista do svého srdce. **Naději slož v Hospodina. Buď rozhodný, buď udatného srdce, naději slož v Hospodina! Žalm 27:14**

Již teď už Vás všechny srdečně zvu na desátý ročník, který proběhne od 20. Do 22. 8. 2020, určitě se máme na co těšit!

Alžběta Hanáková

MLADIFEST

Zjevila se v Medjugorji skutečně panna Maria, nebo se jedná jen o projekci zbožných přání zastupů věřících? Tato otázka je již po mnoho let předmětem intenzivních diskuzí a nepřestává vzbuzovat kontroverze v katolické církvi. Její představitelé dodnes odmítají pravost zjevení uznat a do letošního roku bylo dokonce zakázáno organizování oficiálních poutí do tohoto místa. Já vám chci ale tentokrát vyprávět o festivalu Mladifest, jehož 30. výročí jsem se letos v Medjugorji zúčastnila.

Mladifest je festival organizovaný zejména pro mladé lidi, ale samozřejmě také pro ty, kteří se cítí mladí duchem. :-) Letos se zde podle některých odhadů sešlo až 85 000 věřících z 80 zemí světa. Společně jsme se modlili, zpívali, mohli jsme neustále prožívat radost z toho, jaký Bůh je a co pro nás dělá, ale také hledat odpovědi na otázky, které nás pálí. I přes obrovské množství lidí, kteří se zde sešli, jsme měli hodně příležitostí k zastavení a hledání Boha v tichu našeho srdce.

Ačkoliv jsem do Medjugorje nejela za zázraky, jeden jsem přesto zažila. Pro mě bylo tímto zázrakem krásné společenství s katolíky, se kterými jsem mohla strávit tento týden a kteří mě přijali mezi sebe a zahrnuli takovou laskavostí, se kterou jsem se už dávno nesetkala. Když jsem někomu v osobním rozhovoru řekla, že jsem evangelička, přijali to s nadšením a řekli mi: „To je skvělé, že jsi tady.“ Našel by stejně nadšené přijetí i katolík v naší církvi?

Musím se Vám přiznat, že jsem byla mnohdy zahanbena vírou a pokorou, se kterou jsem se setkala u některých katolíků. Obzvláště jsem si to uvědomila při výstupu na kopec Křiževac, kam vedla poměrně příkrá cesta a strmý kamenitý terén, horké počasí tomu také moc nepřidávalo. Při sestupu jsem si v některých úsecích už stěžovala a pak jsem si všimla, kolik lidí kolem mě jde bosky, potkala jsem i některé, kteří nesli své nemocné kamarády na nosítkách. Jejich tváře zářily radostí a pokojem. To byla pro mě hodně silná lekce. V Medjugorji jsem se setkala s živou církví, ve které dokážou být lidé vděční i tam, kde já žádnou vděčnost necítím, a jsou neustále připraveni sloužit jeden druhému.

Raduji se, že jsem skrze mé katolické bratry a sestry mohla být tak posílněna a obohacena a chtěla bych pozvat i Vás, bratři a sestry, abychom místo předsudků hledali obdarování, které jednotlivé denominace mají, abychom se vnímali navzájem spíše jako inspiraci než jako ohrožení naší vlastní církevní identity. Zaměřme se spolu

na středobod naší víry – na Krista, našeho Pána.
Solus Christus.

Barbora Vidašičová

OHLÉDNUTÍ ZA TÁBOREM ZKK 2019

Co je člověk člověkem, vždy se snažil co nejvíce si ulehčit práci. Vymyslel primitivní ruční nástroje, postupem času zemědělskou techniku, výrobní stroje, roboty, mobily, počítače a kdo ví, co nás ještě čeká. Dalším vývojovým krokem je tento článek, přesněji řečeno níže uvedené zvýrazněné informace. Moderní člověk totiž kromě ulehčení fyzické práci šetří také mozek, takže očekává minimum informací zapsané do několika holých vět, například takto: **Tábor se uskutečnil v termínu od 13. do 20. července 2019 na Malé Bystřici. Zúčastnilo se ho 43 dětí školního věku. O děti pečovalo 24 vedoucích. Téma tábora bylo „Moravští indiáni“. Tábor se vydařil. Moc se nám tam líbilo. Tečka.**

Ale dost už nadsázky či satiry. Naším čtenářům jistě nedělá problémy zapřemýšlet. Proto mi dovoluete informace více rozvést v malé úvaze.

Když si vybavím proběhnuvší tábor, napadá mě jedno slovo: „Vděčnost“. Jsem opravdu vděčný za to, co jsme mohli prožít. V průběhu týdne nás provázelo poměrně hezké počasí. Párkrát pršelo, ale i ten déšť potřebujeme. Byly nám svěřeny moc hodné děti. Oproti minulým letem jsme opravdu

méně řešili kázeňské výstřelky. Je samozřejmé, že děti od podstaty občas zlobí, bolí je nožičky, pokud jsou donuceny k pohybu, ale v zásadě se s nimi pracovalo velmi dobře. Děti bylo opravdu hodně – poprvé jsme uplatnili rozdělení do osmi skupinek. To bychom si nemohli dovolit (ani přijmout na tábor tolik dětí), kdybychom neměli dostatek vedoucích. Letos vedoucích nechybělo, ale pozor, nemusí to být do budoucna pravidlem. Vedoucí byli opravdu skvělí. Někteří zatím sbírali první zkušenosti s vedením, ale mohli se učit od svých kolegů. Vedoucí si vzájemně pomáhali a byli si oporou. Posláním vedoucího pracovníka na táboře není rekreace, ale práce. Jsem vděčný, že si to všichni uvědomovali. Ale kdybychom byli hladoví, práce by nám vůbec nešla od ruky. Proto máme naše skvělé kuchařky. Také s námi jezdí organizátoři her (tzv. sportáči), vyučující, zdravotník atd. Jsem vděčný, že s těmito lidmi mohu spolupracovat. Jsem vděčný také za to, že jsme letos ani jednou nemuseli navštívit lékaře.

Kdo byl ještě vděčný? Děti, že se mohly zúčastnit, prožít vše, co bylo připraveno, naučit se a dozvědět se něco nového. Rodiče, že mohli s radostí chodit do práce, protože o jejich děti bylo postaráno. Kontrola z krajské hygienické stanice, že zastihla alespoň kuchařky, když zbytek tábora byl na celodenním výletě. Organizátoři tábora, že mohli dělat něco smysluplného. Sponzoři, že mohli přispět na dobrou věc.

Zní to, jako by vše na táboře i mimo něj bylo dokonalé, pozitivní a bezproblémové. Samozřejmě to není pravda. Je pár věcí, které se nepovedly. Ale i to je dobrá zpráva. Člověk má zase možnost se poučit, zdokonalit.

Co z toho vyplývá? Buďme vděční za to, co máme, a o to více za věci, které považujeme za samozřejmé, ale samozřejmě vůbec nejsou. Za zdraví, za rodinu a blízný, za věci, které nám usnadňují život, za vše dobré, co jsme mohli prožít, za vše špatné, co nás mohlo posílit. Neberme život jako samozřejmost. Předávejme pozitivní přístup k životu, práci, zodpovědnosti a poslušnosti dalším generacím.

Jsem vděčný Pánu Bohu za jeho ochranu a „dohled“ nad táborem.

Děkuji všem, kteří se jakkoliv přičinili na organizaci tábora.

Závěrem oznámení: Příští tábor by se měl uskutečnit v termínu od 18. do 25. července 2020. Pozor, informace je zatím předběžná a termín se ještě může změnit.

Jan Malina, vedoucí tábora

PŘEHLED TÝDENNÍ PRACOVNÍ ČINNOSTI PASTORAČNÍ PRACOVNICE (ŠKOLNÍ ROK 2019/2020 A PROGRAM SBOROVÝCH AKTIVIT)

Pondělí

- Angličtina 1. třída 12.00 – 12.45 h
- Angličtina 2. třída 13.00 – 13.45 h
- Angličtina pro nejmenší 14.15 – 14.35 h MŠ Růžďka
- Biblické příběhy pro nejmenší 14.40 – 15.00 h MŠ Růžďka

Úterý

- Maminky na faře 9.30 – 12.00 h
- SENIORI 1× měsíčně 9.30 – 12.00 h
- Kroužek FARA 12.30 – 15.00 h (vede v době výuky angličtiny br. f. Radek Hanák, volnočasové aktivity pro děti 8-14let, stolní a společenské hry, sportování dle počasí)
- Anglická konverzace na faře pro 3. a 5. tř., 12.30 – 13.15 h
- Pastorační návštěvy
- Setkání u Hrazdilů na Konvici, tzv. „konfirmační pro dospělé“, v 18.30 h

Středa

- Náboženství 1. a 2. tř. 12.30 – 13.15 h
- Hra na zobcovou sopranovou flétnu – začátečníci, 1.-2. tř., 13.25 – 14.10 h

- Angličtina pro nejmenší 14.25 – 14.45 h MŠ Bystřička
- Biblické příběhy pro nejmenší 14.50 – 15.10 h MŠ Bystřička

Čtvrtek

- Pastorační návštěvy 9.30 – 12.00 h
- Angličtina 4. třída 12.30 – 13.15 h ZŠ Růžďka
- Lidové tance a zpěv pro 1. – 4. tř., 13.30 – 14.30 h ZŠ Růžďka, budova na Bystřičce
- Biblická hodina 17.30 – 18.30 h
- Staršovstvo 1× měsíčně 18.30 h

Pátek

- Náboženství 3. – 5. tř. 12.30 – 13.15 h ZŠ Růžďka
- Hra na zobcovou sopranovou flétnu – pokročilí, 13.15 – 30-45 min. dle počtu žáků, ZŠ Růžďka
- Ping-pong a jiné sportování 3. – 9. tř. 13.15 – 14.45 h tělocvična ZŠ Růžďka
- Anglická konverzace pro starší žáky (6. a 7. tř.) 15.15 – 16.00 h
- Dorost – od 16.00 – 18.00 h (zváni jsou všichni ve věku 11 – 13 let k biblickému slovu, chválám a modlitbám, ve volném programu ke společenským hrám, povídání...)
- Zpěv 18.00 – 19.00 h (organizuje Hanka Vaňková, sbormistryně, varhanice)
- Mládež 19.00 – 21.00 h (a déle)

Neděle

- Bohoslužby na Bystřičce, zasedací místnost na Obecním úřadě, každá 2. a 4. neděle, 8.30 – 9.30 h
- Bohoslužby v Růžďce v 10.00 h, poté kavárna na faře (pro velké i malé (kakao))
- Modlitební setkání v 18.00-19.00 h na faře, u Dančáků každou 2. neděli, 5. neděle u Mařenky Hurtové ve mlýně

Martina Kovářová

OZVĚNY – PODZIM 2019

Občasník Ozvěny vydává Farní sbor Českobratrské církve v Růžďce, Růžďka 138, 756 25, <http://www.cceruzdka.cz>; ruzdka@evagnet.cz; číslo sborového účtu: 1765803379/0800 (dary církvi je možné odečíst od základu daně); kontakt na kurátora sboru – Jan Dančák ml.: tel. 571 443 229; kontakt na kazatele – Radek Hanák: tel. 731 174 641.